

Ministerstvo kultury

Maltézské náměstí 471/1
118 11 Praha 1

TERRA FELIX s.r.o
Hejnická 4073
464 01 Frýdlant
IČO: 27304043

Národní památkový ústav

Došlo: 2023-10-16 10:48:40

Č. j.: NPU-310/89023/2023

Listů: 9 Příloh: 0

Telefon: 257 085 111

Fax: 224 318 155

E-mail: epodatelna@mkcr.cz

Rozhodnutí nabylo právní moci. 2. 10. 2023

za správnost: PhDr. Dana Vrabelová -

V Praze dne 12. 9. 2023

Č. j. MK 52200/2023 OPP

Sp. zn. MK-S 7923/2015

Vyřizuje: PhDr. Dana Vrabelová, Ph.D.

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo kultury jako příslušný orgán státní správy na úseku státní památkové péče **prohlašuje** podle ustanovení § 2 odst. 1 písm. a) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, oba ve znění pozdějších předpisů, **soubor „Zámecký pivovar ve Frýdlantu“, za kulturní památku. Předmětný soubor se skládá z:**

- 1) pozemku p. č. 3241/1 jehož součástí je stavba č. p. 4019 (chladné hospodářství, byt sládka a požahovna sudů)
- 2) pozemku p. č. 3241/2 jehož součástí je stavba č. p. 4073 (varna, sladovna a bednárna)
- 3) pozemku p. č. 3241/3 jehož součástí je pivovarský dvůr s průjezdem, vše k. ú. a obec Frýdlant, okres Liberec, Liberecký kraj.

V tomto řízení dle § 27 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, je účastníkem řízení: TERRA FELIX s.r.o., se sídlem Hejnická 4073, 464 01 Frýdlant, IČO: 27304043.

Nedílnou součástí výroku tohoto rozhodnutí je zakres umístění kulturní památky do kopie katastrální mapy. Nedílnou součástí tohoto rozhodnutí je pět identifikačních fotografií kulturní památky.

Odůvodnění

Ministerstvo kultury obdrželo podnět Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště v Liberci k prohlášení souboru „Zámecký pivovar ve Frýdlantu“, skládajícího se z: pozemku p. č. 3241/1 jehož součástí je stavba č. p. 4019 (chladné hospodářství, byt sládka a požahovna sudů,) pozemku p. č. 3241/2 jehož součástí je stavba č. p. 4073 (varna, sladovna a bednárna) a pozemku p. č. 3241/3 jehož součástí je pivovarský dvůr s průjezdem, vše k. ú. a obec Frýdlant, okres Liberec, Liberecký kraj, za kulturní památku, a to s níže citovaným odůvodněním a popisem:

„...popis:

Pivovar ve Frýdlantu je poprvé uváděn v urbáři frýdlantského panství, datovaného nejnovější interpretací do roku 1381. Na základě analogie s jinými lokalitami lze předpokládat, že se nacházel přímo v areálu frýdlantského hradu. Vedle něj ve městě stálo množství právozářných domů, jejichž majitelé později založili také městský pivovar. Šlechtické podnikání Redernů ve druhé polovině 16. století vedlo i ke snahám o čepování vrchnostenského piva ve městě, což naráželo na odpor měšťanů.

Pivovar a sladovnu na nynějším místě dal značným nákladem zbudovat Melchior z Redernu, a to mezi roky 1595-1598. Spor o vaření piva se vyhrotil v prvním desetiletí 17. století za Kateřiny z Redernu. Král Matyáš dal v roce 1616 za pravdu frýdlantským, když stanovil, že vrchnostenský pivovar bude nadále vařit pivo jen pro velkostatek. V roce 1622 Albrecht z Valdštejna odmítl stvrdit starší privilegia a v městském pivovaru dal zabavit všechny varné pánve, z nichž dvě dal odvézt do pivovaru v sídelním městě Jičíně a jednu do svého pivovaru ve Frýdlantu. Za Valdštejnova panování výstav vrchnostenského pivovaru stále stoupal. V roce 1631 činil 1617 sudů, o rok později 2080 sudů a v roce 1633 na 3000 sudů. Měšťané se svého privilegia definitivně vzdali za Gallasů, v roce 1671.

S ohledem na situování pivovaru v hospodářském zázemí zámku a jeho bezprostřední blízkosti lze předpokládat, že zámecký pivovar zmiňovaný v roce 1629 jako kamenný stál již na dnešním místě. Dendrochronologickou datací krovu sladovny (nejstarší stavby v areálu) bylo zjištěno skácení dřeva v letech 1713-1714.

Nejstarší plány pivovaru pocházejí z roku 1817. Zachycují půdorysy přízemí i patra a jsou vynikajícím pramenem pro poznání starší stavební fáze pivovaru řemeslného výrobního způsobu. Zjistíme, že dnešní tvář areálu, daná přestavbou a rozšířením na průmyslový pivovar v 90. letech 19. století, stále vychází z původního rozmístění provozů a dispozice. V podstatě bez stavebních změn je dochována nejstarší část sladovny s humnem, na svém místě zůstala varna, dnešní objekt chladného hospodářství vznikl rozšířením někdejších ležáckých sklepů.

V této podobě je také zachycena alespoň část pivovaru na nedatovaném snímku z poslední třetiny 19. století. Vidíme na něm barokně utvářený štít vedle dlouhého průjezdu, nad kterým se dle dispozice patra nacházely místnosti. Ve dvoře se nacházelo obytné stavení trojdílné dispozice označené jako bednárna a jedna zděná a jedna dřevěná stavba.

K samotné přestavbě jsou dochovány realizační plány frýdlantského stavitele Wilhelma Starze z roku 1890. Je v nich označeno zachovávané zdivo původních staveb, bourané zdivo a zdivo nové. Zjistíme tak, že zdivo je v mnoha případech do výše patra původní, včetně např. objektů hvozdu a varny. Kromě prodloužení křídla s ležáckými sklepy a nového stojatého hvozdu je zde navržena kotelna, tovární komín a strojovna. Ve strojovně je zakreslen horizontální parní stroj o výkonu 10-12 HP. K obsluze varny je přistavěna nová topírna. Zároveň je nově řešeno odkanalizování celého areálu ústící do odkalovací jímky u řeky. Nový je objekt chladného hospodářství s hřebenovým větrákem a pohyblivými žaluziemi chladnice.

V místnosti nad průjezdem je navržen chladicí aparát. O dva roky starší jsou plány na přístavbu požahovny k bečvárně a umývárně sudů ve dvoře, která dosud zčásti stojí.

Rovněž z roku 1892 pocházejí plány správy velkostatku zachycující stav pivovaru po přestavbě včetně dalšího prodloužení ležáckých sklepů zakončené druhou lednicí. Oproti plánům z roku 1890 je zde několik odlišností, např. umývárna sudů není postavena vedle strojovny, ale v samostatném přístavku ve dvoře. Přístavek před objektem chladného hospodářství s kanceláří a bytem sládka je zčásti starší, ale nároží u průjezdu pochází rovněž z let 1890-92, křídlo u svahu pak až z roku 1912.

V roce 1896 realizoval Wilhelm Starz přístavbu skladu k někdejší cihelně na druhé straně řeky, sloužící již v té době pivovaru jako sušička sudů s parním kotlem, strojem a stájemí. Frýdlantští stavitelé Appelt & Hampel navrhli v roce 1898 přestavbu kotelny a strojovny, jejíž vybavení (mj. parní kotel, vysokotlaký parní stroj, chladicí stroj) dodala firma Actiengesellschaft für Maschinenbau z Brna (dříve Brand & Lhuillier). Nad strojovnou je nastavěno patro s chladicím zařízením a u řeky je vyžděna 5 m hluboká cisterna, jejíž zbytky se dosud nacházejí nad opěrnou zdí. Změna vnitřních dispozice proběhla také v objektu chladného hospodářství.

Na strojním vybavení pivovaru se podílejí vedle shora uvedené firmy mj. pražský Ringhoffer, Gebrüder Kob nebo liberečtí Christian Linser a Ferdinand Strenitz.

V roce 1906 je navržena a schválena stavba nové mechanizované požahovny sudů se samostatným komínem v zadní části areálu.

Kupodivu válečným rokem 1917 je datován plán stavitele Josefa Neissera na přestavbu 2. a 3. patra sladové pudy v části mezi hvozdem a varnou (přestavba krovu, vložení vikýřů), který je také realizován.

Nejvýznamnější akcí meziválečného období se stala vestavba nové spilky v objektu chladného hospodářství, umístěné do prostoru někdejší lednice pod chladicí štok. Plány na stavbu železobetonových zakvašovacích tanků systému Rostock připravil v roce 1929 Rudolf Hampel a Franz Kammel z Frýdlantu. Dne 29. 4. 1929 bylo „nádržiště a kád“ pro kvašení“ Okresním úřadem ve Frýdlantu schváleno k provozu a 2. 8. 1930 jsou úspěšně kolaudovány. Dá se říci, že novou spilkou stavební vývoj pivovaru skončil. Po roce 1949 v něm byl provoz zastaven a další nemnohé stavební aktivity až do roku 2013 byly spíše rázu destrukčního, přizpůsobující jej potřebám provozu skladování sýrů a později zeleniny. Patří sem adaptace průčelí varny v roce 1964 (sklobetonové výplně, změny v rozmístění okenních a dveřních otvorů) a další utilitární úpravy v celém areálu. Asanaci podlehla kotelna a strojovna.

Nájemci zámeckého pivovaru se stali nejpozději od jeho přestavby počátkem 90. let 19. století Franz Niessner, Josef Bondy a JUDr. Carl Winternitz. Pivovar vystupoval pod názvem Hraběte Clam-Gallase zámecký pivovar Niessner & Bondy ve Frýdlantu. V nájemní smlouvě z roku 1905 se nájemci zavazují k zajištění minimální roční produkce 30 000 hl. Lze říci, že nad touto hodnotou se roční výstav pivovaru v lepších letech pohyboval: r. 1897 - 28 504 hl, r. 1898 - 29 512 hl, r. 1899 - 34 206 hl, r. 1900 - 34 378 hl, r. 1901 - 31 629 hl, r. 1910 - 38 514 hl. Pro srovnání výstav pivovaru ve Vratislavicích nad Nisou, což byl v tehdejší době jeden z nejvýznamnějších pivovarů u nás, činil v roce 1900 celkem 128 000 hl. Výstav pivovaru ve Vrchoslavicích se pohyboval na počátku 20. století kolem 60-70 000 hl, nový průmyslový pivovar v Nové Pace produkoval zhruba v téže době 23 000 hl.

Zatímco v roce 1914 byl roční výstav ještě 38 000 hl a pivovar zaměstnával 40 lidí, v letech 1916-18 musel být provoz kvůli nedostatku surovin zastaven. Po roce 1919 se zde začalo vařit také méněstupňové pivo (8 a 10 ‰).

Před II. světovou válkou pivovar vystavoval 29 000 hl ročně. V té době již pivovar patřil Clotildě hraběnce Clam-Gallas, dědičce po Františku hraběti Clam-Gallas, který zemřel v roce 1930. Nájemci jsou Franz a Ernst Niessnerovi a JUDr. Winternitz, sládkem je zde Alfred Konvička.

Po roce 1945 byl konfiskát pivovaru v národní správě, v roce 1946 se zvažoval přesun jeho vybavení na Slovensko. Tomu bylo sice zabráněno, ale po vyčíslení nákladů na nutnou modernizaci ve výši 3,56 mil. Kčs byl pivovar pro neefektivitu další výroby v roce 1949 uzavřen.

V dalších desetiletích se pro areál pivovaru podařilo zajistit náhradní náplň v podobě skladování a zrání sýrů v rámci Severočeských mlékáren, n. p., závodu Liberec. Posledním využitím se stalo skladování ovoce a zeleniny. Do roku 2013 pak byl areál několik let nevyužívaný. S příchodem nového majitele, pana Marka Vávry, započala přestavba části pivovaru na konferenční a školicí centrum. V roce 2013 se v areálu opět začalo vařit pivo v minipivovaru, umístěném v prostoru někdejší staré spilky v objektu čp. 4073. Roku 2016 pak byla kapacita pivovaru významně rozšířena adaptací bývalé lednice na novou varnu.

datace včetně vývojových etap:

1595-1598 stavba řemeslného pivovaru

1660 patrová stavba s hrázděným zdivem a sedlovou střechou

1713-1714 dendrochronologická datace skácení dřeva na krov sladovny

1817 nejstarší dosud nalezené plány řemeslného pivovaru a sladovny

1890-1892 přestavba na průmyslový pivovar

1898 přestavba kotelny a strojovny

1906 stavba mechanické požahovny sudů

1912 přístavba s bytem sládky a kanceláří

1917 přestavba 2. a 3. patra sladové pudy

1929 stavba nové spilky a stavební úpravy staré spilky

1949 ukončení varu a skladování, areál využíván ke skladování sýrů a zeleniny

1964 adaptace průčelí varny a další stavební úpravy

2012-2014 rekonstrukce bývalé varny na vestibul a staré spilky na pivnici a minipivovar, adaptace části sladovny na konferenční sál

2015-2016 rekonstrukce bývalé lednice na novou varnu a obnova ležáckých sklepů

současný stav věci:

Pivovar a sladovna se nachází na východním úpatí hradní ostrožny v poměrně stísněné poloze. Ze severu je svírá strmý svah, od jihu regulované koryto řeky Smědé, kterou od zdi pivovaru odděluje jen úzký pás terénu nad opěrnou zdí. Areál leží mimo souvislou zástavbu v tzv. Zámeckém Okresu, tvořícím hospodářské zázemí zámku. V minulosti se jednalo o správně oddělenou část města. Naproti pivovaru stojí někdejší vrchnostenská vinopalna, nad svahem v bezprostřední blízkosti pak správa panství (dnes Střední škola zemědělská a lesnická), nedaleko níž je vrchnostenský dvůr. Na druhém břehu Smědé jsou pozůstatky zámeckého zahradnictví (dnes autokemp), za kterým stávala vrchnostenská cihelna. Vedle ní je zatopené staré hliniště - Mlýnský rybník, později využívané pro potřeby pivovaru (ledování). Smědou přímo u pivovaru překonává novodobý železobetonový silniční most, na jehož místě v minulosti stály starší mostní stavby.

Nejstarší částí areálu je sladovna, konkrétně část jižního křídla s humnem, nacházející se východně od hvozdu. Vedle sladovnického hvozdu je dominantní částí pivovaru varna, na kterou nad průjezdem navazuje objekt chladného hospodářství přiléhající k severnímu svahu (chladnice, spilka, lednice, ležácké sklepy). Před něj předstupuje přístavba s kanceláří a služebním bytem sládka č. p. 4019. Východně od areálu se nacházela samostatně stojící mechanická požahovna sudů s oktogonálním komínem, z větší části stržená povodní v roce 2010.

Jižní část areálu tvoří patrový objekt sladovny, postavený ze smíšeného zdiva na obdélném půdorysu a završený sedlovou střechou s námětky krytou hliníkovými šablonami. K severnímu průčelí sladovny se přimyká přízemní přístavba bednářny s pultovou střechou krytou pásovou lepenkou. Na sladovnu plynule navazuje stojatý hvozď anglického typu o pěti podlažích, vrcholící sedlovou střechou krytou plechovými šablonami prostoupenou sladovnickým komínem kruhového průřezu. K hvozdu přistupuje patrový objekt, sloužící v minulosti jako stará spilka. V jeho podkroví se nacházejí sladové pudy, završuje jej mansardová střecha se třemi zděnými pultovými vikýři krytá břidlicí. Celé jižní křídlo objektů při řece uzavírá kolmo situovaný třípodlažní objekt varny zakončený sedlovou střechou. Západní průčelí obrácené do Hejnické ulice a tvořící hlavní průčelí pivovaru je opatřeno masivní korunní římsou, zvlněnou centrálně umístěným půlkruhovým štítem korunovaným vázou. Ve štítu se nachází sádrový odlitek erbu Clam-Gallasů, vlastníků pivovaru až do konce II. světové války. Průčelí varny člení průběžná patrová římsa. Hlavní průčelí bylo negativně poznamenáno adaptací v roce 1964, avšak stavební úpravy po roce 2012 jej plně rehabilitovaly. Průčelí je prostoupeno dvojicí obnovených rozměrných otvorů se segmentovým zaklenutím, opatřených mřížovým průmyslovým zasklením. V pravé části se pak nachází vstup do pivnice. V severní části prostupuje plochu střechy přivrácenou do Hejnické ulice kovový párník se zdobnou korunou. K východnímu dvornímu průčelí varny přiléhala strojovna a kotelna, ze které se dochoval pouze oktogonální komín postavený na čtvercové základně. Celá tato část byla v letech 2012-2014 památkově rehabilitována. Na varnu plynule navazuje čtyřpodlažní objekt chladného

hospodářství, postavený na obdélném půdorysu a završený sedlovou střechou, původně prostoupenou hřebenovým větrákem.

V přízemí se nachází průjezd na pivovarský dvůr. V prvních třech nadzemních podlažích je vestavěna železobetonová konstrukce nové spilky a ležáckých tanků z roku 1929.

V nejvyšším podlaží se nacházela chladnice s chladicím štokem s dosud zachovanými zděnými pilíři. Prostor provzdušňovaly velké okenní otvory s dřevěnými žaluziemi, dnes zabedněné. Na západní průčelí objektu navazuje patrová přístavba bytu a kanceláře sládka z roku 1912, postavená na půdorysu písmene L s okosením, završená valbovou střechou krytou hliníkovými šablonami. Podél svahu se východním směrem - paralelně s jižním křídlem sladovny - rozkládá zděný objekt s plochými střechami, ve kterém se nacházejí lednice a ležácké sklepy. Na plochých střechách spočívá dřevěná trámová konstrukce završená pultovými střechami krytými pásovou lepenkou. Fasády celého areálu jsou pohledově sjednoceny omítkami v kombinaci hrubozrnných ploch a hladkých lizénových rámu a architektonických článků, opatřených okrovým fasádním nátěrem.

způsob užívání věci:

Po převzetí novým majitelem roku 2011 byl areál zabezpečen proti vniknutí cizích osob a rovněž proběhly základní zabezpečovací práce na střešním plášti, které zabránily destrukci stavebních konstrukcí vlivem pronikání srážkové vody. Zároveň byly zahájeny stavební práce v objektu čp. 4073, pro který byla přidělena dotace na vznik konferenčního centra. Projektová dokumentace byla konzultována se zástupci státní památkové péče a upravena dle jejich požadavků tak, aby nedošlo k narušení památkových hodnot areálu. Dalším záměrem, který byl realizován v průběhu roku 2013, se stalo zahájení provozu minipivovaru a tím obnovy vaření piva v tradiční lokalitě. O tři roky později došlo k navýšení výrobní kapacity stavbou nové varny, umístěné v bývalé lednici, spojené s obnovením původní funkce navazujících ležáckých sklepů, vybavených sestavou nerezových tanků. V někdejší minipivovaru je nyní umístěna lahvárna. Prostor staré spilky v sousedství historické varny slouží jako pivnice. Objekty hvozdu a nejstarší, barokní části sladovny, stejně jako západní část chladného hospodářství, na nové využití dosud čekají.

zdůvodnění návrhu:

Přestože provoz historické sladovny a pivovaru skončil v roce 1949 a jejich technologické vybavení se tak nedochovalo, zůstala i přes pozdější utilitární - a dnes z větší části rehabilitované - úpravy zachována celková dispozice a tvářnost areálu, ve kterém nechybí žádná z charakteristických částí provozu sladovny a pivovaru. Stavební jádro areálu pochází nejpozději z poloviny 17. století, přičemž stavba pivovaru v současném umístění spadá na samý závěr 16. století. K jeho nejcenějším částem patří východní část sladovny s klenutým humnem a barokním krovem, které se v podstatě nedotkla rekonstrukce po roce 1890. Památkově mimořádně hodnotný areál s řadou stavebních fází je učebnicovým příkladem transformace významného regionálního řemeslného pivovaru na průmyslový způsob výroby. Zároveň ukazuje na těsnou vazbu panského sídla a jeho hospodářského zázemí. Zásadním argumentem pro památkovou ochranu je také zdařilá konverze části areálu na konferenční centrum a obnovení vaření piva v roce 2013 s významným rozšířením v roce 2016. V rámci stavebních úprav došlo k památkové rehabilitaci fasád, střešního pláště (náhrada hliníkových šablon břídlíci) a

interiérů dotčených částí pivovaru. Zároveň se zde celoročně koná řada kulturních a společenských akcí. Téměř deset let od záchrany pivovaru a obnovení vaření piva potvrdilo mimořádný zájem místních obyvatel, turistů a konzumentů u nás i v cizině. Blízkost turisticky hojně navštěvovaného hradu a zámku Frýdlant skýtá silný potenciál pro pokračování ve stavební obnově a novém využití hodnotného historického areálu.

návrh rozsahu památkové ochrany:

- chladné hospodářství a byt sládka čp. 4019, požahovna sudů na p. č. 3241/1
- varna, sladovna a bednárna čp. 4073 na p. č. 3241/2
- pivovarský dvůr s průjezdem na p. č. 3241/3... “.

Ministerstvo tento podnět vyhodnotilo a v uvedené věci zahájilo správní řízení.

Krajský úřad Libereckého kraje, odbor kultury a památkové péče, ve svém vyjádření č. j. KULK 28585/2023, ze dne 27. května 2023, vyslovil s prohlášením uvedené věci za kulturní památku souhlas, a to s následujícím odůvodněním:

„...Areál zámeckého pivovaru se byl v nynější poloze založen Melchiorem z Redernů v letech 1595-1598. Ve městě Frýdlant však v té době stály již měšťanské doby s právem vařit pivo - měšťanské „pivovary“ (resp. měšťané, kteří měli právo vařit pivo a ve městě Frýdlant jsou zmiňovány 2 varny piva ve Frýdlantském urbáři z roku 1381). Na základě analogie s jinými lokalitami lze předpokládat, že se původní „hradní“ pivovar nacházel přímo v areálu frýdlantského hradu. Spor o právo vařit pivo vzplanul po smrti Melchiora z Redernů mezi měšťany a Kateřinou z Redernů. Král Matyáš dal v roce 1616 za pravdu frýdlantským, když stanovil, že vrchnostenský pivovar bude nadále vařit pivo jen pro velkostatek. V roce 1622 Albrecht z Valdštejna odmítl stvrdit starší privilegia a v městském pivovaru dal zabavit všechny varné pánve, z nichž dvě dal odvézt do pivovaru v sídelním městě Jičíně a jednu do svého pivovaru ve Frýdlantu. Za Valdštejnova panování výstav vrchnostenského pivovaru stále stoupal. V roce 1631 činil 1617 sudů, o rok později 2080 sudů a v roce 1633 na 3000 sudů. Měšťané se svého privilegia definitivně vzdali za Gallasů, v roce 1671.

S ohledem na situování pivovaru v hospodářském zázemí zámku a jeho bezprostřední blízkosti lze předpokládat, že zámecký pivovar zmiňovaný v roce 1629 jako kamenný stál již na dnešním místě. Dendrochronologickou datací krovu sladovny (nejstarší stavby v areálu) bylo zjištěno skácení dřeva v letech 1713-1714.

Nejstarší plány pivovaru pocházejí z roku 1817. Zachycují půdorysy přízemí i patra a jsou vynikajícím pramenem pro poznání starší stavební fáze pivovaru řemeslného výrobního způsobu. Zjistíme, že dnešní tvář areálu, daná přestavbou a rozšířením na průmyslový pivovar v 90. letech 19. století, stále vychází z původního rozmístění provozů a dispozice. V podstatě bez stavebních změn je dochována nejstarší část sladovny s humnem, na svém místě zůstala varna, dnešní objekt chladného hospodářství vznikl rozšířením někdejších ležáckých sklepů.

V této podobě je také zachycena alespoň část pivovaru na nedatovaném snímku z poslední třetiny 19. století. Vidíme na něm barokně utvářený štít vedle dlouhého průjezdu, nad kterým se dle dispozice patra nacházely místnosti. Ve dvoře se nacházelo obytné stavení trojdílné dispozice označené jako bednárna a jedna zděná a jedna dřevěná stavba.

Na plánu stabilního katastru vidíme starší stavební fázi pivovaru, kde chybí část nové spilky a chladného hospodářství (dnes p. č. 3241/1 k. ú. Frýdlant), je zde vidět přístupová cesta, která odbočovala od cesty ze zámku ve svahu v místě dnešní opěrné zdi a vedla až do zadní části dvora pivovaru. Po přestavbě pivovaru a vybudování průjezdu tato komunikace zanikla.

K samotné přestavbě jsou dochovány realizační plány frýdlantského stavitele Wilhelma Starze z roku 1890. Je v nich označeno zachovávané zdivo původních staveb, bourané zdivo a zdivo nové. Zjistíme tak, že zdivo je v mnoha případech do výše patra původní, včetně např. objektů hvozdu a varny. Kromě prodloužení křídla s ležáckými sklepy a nového stojatého hvozdu je zde navržena kotelna, tovární komín a strojovna. Ve strojovně je zakreslen horizontální parní stroj o výkonu 10-12 HP. K obsluze varny je přistavěna nová topírna. Zároveň je nově řešeno odkanalizování celého areálu ústící do odkalovací jímky u řeky. Nový je objekt chladného hospodářství s hřebenovým větrákem a pohyblivými žaluziemi chladnice. V místnosti nad průjezdem je navržen chladicí aparát.

O dva roky starší jsou plány na přístavbu požahovny k bečvárně a umývárně sudů ve dvoře, která dosud zčásti stojí.

Rovněž z roku 1892 pocházejí plány správy velkostatku zachycující stav pivovaru po přestavbě včetně dalšího prodloužení ležáckých sklepů zakončené druhou lednicí. Oproti plánům z roku 1890 je zde několik odlišností, např. umývárna sudů není postavena vedle strojovny, ale v samostatném přístavku ve dvoře.

Přístavek před objektem chladného hospodářství s kanceláří a bytem sládků je zčásti starší, ale nároží u průjezdu pochází rovněž z let 1890-92, křídlo u svahu pak až z roku 1912.

V roce 1896 realizoval Wilhelm Starz přístavbu skladu k někdejší cihelně na druhé straně řeky, sloužící již v té době pivovaru jako sušička sudů s parním kotlem, strojem a stáji.

Frýdlantští stavitelé Appelt & Hampel navrhli v roce 1898 přestavbu kotelny a strojovny, jejíž vybavení (mj. parní kotel, vysokotlaký parní stroj, chladicí stroj) dodala firma Actiengesellschaft für Maschinenbau z Brna (dříve Brand & Lhuillier). Nad strojovnou je nastavěno patro s chladicím zařízením a u řeky je vyžděna 5 m hluboká cisterna, jejíž zbytky se dosud nacházejí nad opěrnou zdí. Změna vnitřních dispozic proběhla také v objektu chladného hospodářství.

Na strojním vybavení pivovaru se podílejí vedle shora uvedené firmy mj. pražský Ringhoffer, Gebrüder Kob nebo liberečtí Christian Linser a Ferdinand Strenitz.

V roce 1906 je navržena a schválena stavba nové mechanizované požahovny sudů se samostatným komínem v zadní části areálu.

Kupodivu válečným rokem 1917 je datován plán stavitele Josefa Neissera na přestavbu 2. a 3. patra sladové pudy v části mezi hvozdem a varnou (přestavba krovu, vložení vikýřů), který je také realizován.

Nejvýznamnější akcí meziválečného období se stala vestavba nové spilky v objektu chladného hospodářství, umístěné do prostoru někdejší lednice pod chladicí štok. Plány na stavbu železobetonových zakvašovacích tanků systému Rostock připravil v roce 1929 Rudolf Hampel

a Franz Kammel z Frýdlantu. Dne 29. 4. 1929 bylo „nádržiště a kád' pro kvašení“ Okresním úřadem ve Frýdlantu schváleno k provozu a 2. 8. 1930 jsou úspěšně kolaudovány.

Dá se říci, že novou spilkou stavební vývoj pivovaru skončil. Po roce 1949 v něm byl provoz zastaven a další nemnohé stavební aktivity až do roku 2013 byly spíše rázu destrukčního, přizpůsobující jej potřebám provozu skladování sýrů a později zeleniny. Patří sem adaptace průčelí varny v roce 1964 (sklobetonové výplně, změny v rozmístění okenních a dveřních otvorů) a další utilitární úpravy v celém areálu. Asanaci podlehla kotelna a strojovna.

Počátkem 90. let 19. století byl pivovar pronajímán pánům Franzi Niessnerovi, Josefu Bondymu a JUDr. Carlovi Winternitzovi a pivovar vystupoval pod názvem „Hraběte Clam- Gallase zámecký pivovar Niessner & Bondy ve Frýdlantu“. V nájemní smlouvě z roku 1905 se nájemci zavazují k zajištění minimální roční produkce 30 000 hl. Výstav pivovaru dosáhl nad tuto hodnotu např. roku 1899 - 34 206 hl nebo v roce 1910 - 38 514 hl. Před II. světovou válkou pivovar vystavoval 29 000 hl ročně. V té době již pivovar patřil Clotildě hraběnce Clam- Gallas, dědičce po Františku hraběti Clam-Gallas, který zemřel v roce 1930. Nájemci jsou Franz a Ernst Niessnerovi a JUDr. Winternitz, sládkem je zde Alfred Konvička. Po roce 1945 byl konfiskát pivovaru v národní správě, v roce 1946 se zvažoval přesun jeho vybavení na Slovensko. Tomu bylo sice zabráněno, ale po vyčíslení nákladů na nutnou modernizaci ve výši 3,56 mil. Kčs byl pivovar pro neefektivitu další výroby v roce 1949 uzavřen.

V dalších desetiletích se pro areál pivovaru podařilo zajistit náhradní náplň v podobě skladování a zrání sýrů v rámci Severočeských mlékáren, n. p., závodu Liberec. Posledním využitím se stalo skladování ovoce a zeleniny. Do roku 2013 pak byl areál několik let nevyužíván. S příchodem nového majitele, pana Marka Vávry, započala přestavba části pivovaru na konferenční a školicí centrum. V roce 2013 se v areálu opět začalo vařit pivo v minipivovaru, umístěném v prostoru někdejší staré spilky v objektu čp. 4073. Roku 2016 pak byla kapacita pivovaru významně rozšířena adaptací bývalé lednice na novou varnu.

Přestože provoz historické sladovny a pivovaru skončil v roce 1949 a jejich technologické vybavení se tak nedochovalo, zůstala i přes pozdější utilitární, a dnes z větší části rehabilitované úpravy, zachována celková dispozice a tvářnost areálu, ve kterém nechybí žádná z charakteristických částí provozu sladovny a pivovaru. Stavební jádro areálu pochází nejpozději z poloviny 17. století, přičemž stavba pivovaru v současném umístění spadá na samý závěr 16. století. K jeho nejcennějším částem patří východní část sladovny s klenutým humnem a barokním krovem, které se v podstatě nedotkla rekonstrukce po roce 1890. Památkově mimořádně hodnotný areál s řadou stavebních fází je učebnicovým příkladem transformace významného regionálního řemeslného pivovaru na průmyslový způsob výroby. Zároveň ukazuje na těsnou vazbu panského sídla a jeho hospodářského zázemí. Zásadním argumentem pro památkovou ochranu je také zdařilá konverze části areálu na konferenční centrum a obnovení vaření piva v roce 2013 s významným rozšířením v roce 2016. Nezanedbatelný je i postoj vlastníka k návrhu na prohlášení předmětného objektu za kulturní památku, který s návrhem na prohlášení souhlasí.

Vzhledem k výše uvedenému Krajský úřad Libereckého kraje, odbor kultury, památkové péče a cestovního ruchu v souladu s ustanovením § 3 odst. 1 památkového zákona **vydává souhlasné vyjádření k prohlášení Zámeckého pivovaru ve Frýdlantu za kulturní památku**, v rozsahu

budov včetně pozemků č.p. 4019 na st. p. č. 3241/1 (chladné hospodářství, byt sládka a požahovna sudů a zadní část dvora), č. p. 4073 na pozemku p. č. 3241/2 (varna, sladovna a bednárna a vstupní část dvora) a pozemku p. č. 3241/3, na němž průjezd do dvora a část dvora průjezdem v k. ú. a obci Frýdlant, okres Liberec, Liberecký kraj“.

Městský úřad Frýdlant, úsek státní památkové péče, jako příslušný správní orgán památkové péče, ve svém dopise ze dne 21.4. 2023, č. j. PDMUFT 10741/2023/OSUZP/Nov, **prohlášení uvedené věci za kulturní památku rovněž doporučil**, a to s následujícím odůvodněním:

„...Správní orgán souhlasí s prohlášením souboru věcí za kulturní památku „Zámecký pivovar ve Frýdlantu“. Předmětný soubor se skládá z pozemku p. č. 3241/1 jehož součástí je stavba č.p. 4019 (chladné hospodářství, byt sládka a požahovna sudů), pozemku p.č. 3241/2 jehož součástí je stavba č.p. 4073 (varna, sladovna a bednárna), a pozemku p.č. 3241/3 jehož součástí je pivovarský dvůr s průjezdem, vše v k.ú. Frýdlant, ul. Hejnická, Zámecký okres, kraj Liberecký.

Odůvodnění:

Areál zámeckého pivovaru a sladovny ve Frýdlantu je situován pod hradní ostrožnou při řece Smědě, v těsné blízkosti Státního hradu a zámku Frýdlant. Ze severu je svírá strmý svah, od jihu regulované koryto řeky Smědě, kterou od zdí pivovaru odděluje jen úzký pás terénu nad opěrnou zdí. Areál leží mimo souvislou zástavbu v tzv. Zámeckém Okresu, tvořícím hospodářské zázemí zámku. Naproti pivovaru stojí někdejší vrchnostenská vinopalna, nad svahem v bezprostřední blízkosti pak správa panství (dnes Střední škola zemědělská a lesnická), nedaleko níž je vrchnostenský dvůr. Na druhém břehu Smědě jsou pozůstatky zámeckého zahradnictví (dnes autokemp), za kterým stávala vrchnostenská cihelna. Vedle ní je zatopené staré hliniště - Mlýnský rybník, později využívané pro potřeby pivovaru (ledování). Smědou přímo u pivovaru překonává novodobý železobetonový silniční most, na jehož místě v minulosti stály starší mostní stavby. Nejstarší částí areálu je sladovna, konkrétně část jižního křídla s humnem, nacházející se východně od hvozdu. Vedle sladovnického hvozdu je dominantní částí pivovaru varna, na kterou nad průjezdem navazuje objekt chladného hospodářství přiléhající k severnímu svahu (chladnice, spilka, lednice, ležácké sklepy). Před něj předstupuje přístavba s kanceláří a služebním bytem sládka č. p. 4019. Východně od areálu se nacházela samostatně stojící mechanická požahovna sudů s oktogonálním komínem, z větší části stržená povodní v roce 2010. Jižní část areálu tvoří patrový objekt sladovny, postavený ze smíšeného zdiva na obdélném půdorysu a završený sedlovou střechou s námětky, krytou hliníkovými šablonami. K severnímu průčelí sladovny se přimyká přízemní přístavba bedárny s pultovou střechou krytou pásovou lepenkou. Na sladovnu plynule navazuje stojatý hvozd anglického typu o pěti podlažích, vrcholící sedlovou střechou krytou plechovými šablonami prostoupenou sladovnickým komínem kruhového průřezu. K hvozdu přistupuje patrový objekt, sloužící v minulosti jako stará spilka. V jeho podkroví se nacházejí sladové pudy, završuje jej mansardová střecha se třemi zděnými pultovými vikýři krytá břidlicí. Celé jižní křídlo objektů při řece uzavírá kolmo situovaný třípodlažní objekt varny zakončený sedlovou střechou. Západní průčelí obrácené do Hejnické ulice a tvořící hlavní průčelí pivovaru je opatřeno masivní korunní římsou, zvlněnou centrálně umístěným půlkruhovým štítem korunovaným vázou. Ve štítu se nachází sádrový odlitek erbu Clam-Gallasů, vlastníků pivovaru až do konce II. světové

války. Průčelí varny člení průběžná patrová římsa. Hlavní průčelí bylo negativně poznamenáno adaptací v roce 1964, avšak stavební úpravy po roce 2012 jej plně rehabilitovaly. Průčelí je prostoupeno dvojicí obnovených rozměrných otvorů se segmentovým zaklenutím, opatřených mřížovým průmyslovým zasklením. V pravé části se pak nachází vstup do pivnice. V severní části prostupuje plochu střechy přivrácenou do Hejnické ulice kovový párník se zdobnou korunou. K východnímu dvornímu průčelí varny přiléhala strojovna a kotelna, ze které se dochoval pouze oktogonální komín postavený na čtvercové základně. Celá tato část byla v letech 2012–2014 památkově rehabilitována. Na varnu plynule navazuje čtyřpodlažní objekt chladného hospodářství, postavený na obdélném půdorysu a završený sedlovou střechou, původně prostoupenou hřebenovým větrákem. V přízemí se nachází průjezd na pivovarský dvůr. V prvních třech nadzemních podlažích je vestavěna železobetonová konstrukce nové spilky a ležáckých tanků z roku 1929. V nejvyšším podlaží se nacházela chladnice s chladicím štokem s dosud zachovanými zděnými pilíři. Prostor provzdušňovaly velké okenní otvory s dřevěnými žaluziemi, dnes zabeďné. Na západní průčelí objektu navazuje patrová přístavba bytu a kanceláře sládka z roku 1912, postavená na půdorysu písmene L s okosením, završená valbovou střechou krytou hliníkovými šablonami. Podél svahu se východním směrem - paralelně s jižním křídlem sladovny - rozkládá zděný objekt s plochými střechami, ve kterém se nacházejí lednice a ležácké sklepy. Na plochých střechách spočívá dřevěná trémová konstrukce završená pultovými střechami krytými pásovou lepenkou. Fasády celého areálu jsou pohledově sjednoceny omítkami v kombinaci hrubozrnných ploch a hladkých lizénových rámu a architektonických článků, opatřených okrovým fasádním nátěrem.

Pivovar ve Frýdlantu je poprvé uváděn v urbáři frýdlantského panství, datovaného nejnovější interpretací do roku 1381. Na základě analogie s jinými lokalitami lze předpokládat, že se nacházel přímo v areálu frýdlantského hradu. Historie objektu je známa od roku 1600, kdy je pivovar zmiňován v písemných pramenech již jako fungující v rámci zámeckého areálu. Pivovar a sladovnu na nynějším místě dal značným nákladem zbudovat Melchior z Redernu, a to mezi roky 1595–1598. S ohledem na situování pivovaru v hospodářském zázemí zámku a jeho bezprostřední blízkosti lze předpokládat, že zámecký pivovar, zmiňovaný v roce 1629 jako kamenný, stál již na dnešním místě. Dendrochronologickou datací krovu sladovny (nejstarší stavby v areálu) bylo zjištěno skácení dřeva v letech 1713–1714. Nejstarší plány pivovaru pocházejí z roku 1817. Zachycují půdorysy přízemí i patra a jsou vynikajícím pramenem pro poznání starší stavební fáze pivovaru řemeslného výrobního způsobu. Ve dvoře se nacházelo obytné stavení trojdílné dispozice označené jako bednárna a jedna zděná a jedna dřevěná stavba. Pozůstatky bývalého uspořádání objektu i jeho výrazná přestavba ve druhé polovině 19. století dokládají proces přesunu z řemeslné na průmyslovou výrobu, což řadí areál bývalého zámeckého pivovaru mezi nejzajímavější objekty technických staveb v kraji. V roce 1906 je navržena a schválena stavba nové mechanizované požahovny sudů se samostatným komínem v zadní části areálu. V roce 1912 byla provedena přístavba s bytem sládka a kanceláří. Kupodivu válečným rokem 1917 je datován plán stavitele Josefa Neissera na přestavbu 2. a 3. patra sladové pudy v části mezi hvozdem a varnou (přestavba krovu, vložení vikýřů), který je také realizován. Nejvýznamnější akcí meziválečného období se stala vestavba nové spilky v objektu chladného hospodářství, umístěné do prostoru někdejší lednice pod chladicí štok. Plány na stavbu železobetonových zakvašovacích tanků systému Rostock připravil v roce 1929 Rudolf

Hampel a Franz Kammel z Frýdlantu. Dne 29. 4. 1929 bylo „nádržiště a kád“ pro kvašení“ Okresním úřadem ve Frýdlantu schváleno k provozu a 2. 8. 1930 jsou úspěšně kolaudovány. Dá se říci, že novou spilkou stavební vývoj pivovaru skončil. Po roce 1949 v něm byl provoz zastaven a další nemnohé stavební aktivity až do roku 2013 byly spíše rázu destrukčního, přispůsobující jej potřebám provozu skladování sýrů a později zeleniny.

S příchodem nového majitele, pana Marka Vávry, započala přestavba části pivovaru na konferenční a školicí centrum. Areál byl zabezpečen proti vniknutí cizích osob a rovněž proběhly základní zabezpečovací práce na střešním plášti, které zabránily destrukci stavebních konstrukcí vlivem pronikání srážkové vody. Zároveň byly zahájeny stavební práce v objektu čp. 4073, pro který byla přidělena dotace na vznik konferenčního centra. Projektová dokumentace byla konzultována se zástupci státní památkové péče a upravena dle jejich požadavků tak, aby nedošlo k narušení památkových hodnot areálu. Dalším záměrem, který byl realizován v průběhu roku 2013, se stalo zahájení provozu minipivovaru a tím obnovy vaření piva v tradiční lokalitě. O tři roky později došlo k navýšení výrobní kapacity stavbou nové varny, umístěné v bývalé lednici, spojené s obnovením původní funkce navazujících ležáckých sklepů, vybavených sestavou nerezových tanků. V někdejší minipivovaru je nyní umístěna lahvárna. Prostor staré spilky v sousedství historické varny slouží jako pivnice. Objekty hvozdu a nejstarší barokní části sladovny, stejně jako západní část chladného hospodářství, na nové využití dosud čekají.

Památkově mimořádně hodnotný areál s řadou stavebních fází je učebnicovým příkladem transformace významného regionálního řemeslného pivovaru na průmyslový způsob výroby. Zároveň ukazuje na těsnou vazbu panského sídla a jeho hospodářského zázemí. Zásadním argumentem pro památkovou ochranu je také zdařilá konverze části areálu na konferenční centrum a obnovení vaření piva v roce 2013 s významným rozšířením v roce 2016. V rámci stavebních úprav došlo k památkové rehabilitaci fasád, střešního pláště (náhrada hliníkových šablon břidlicí) a interiérů dotčených částí pivovaru. Zároveň se zde celoročně koná řada kulturních a společenských akcí. Téměř deset let od záchrany pivovaru a obnovení vaření piva potvrdilo mimořádný zájem místních obyvatel, turistů a konzumentů u nás i v cizině. Blízkost turisticky hojně navštěvovaného hradu a Zámku Frýdlant skýtá silný potenciál pro pokračování ve stavební obnově a novém využití hodnotného historického areálu.

Správní orgán, odd. státní památkové péče, MěÚ Frýdlant, souhlasí s prohlášením objektu bývalého zámeckého pivovaru za kulturní památku pro jeho nespornou historickou i architektonickou hodnotu, která je výjimečná mezi technickými stavbami shodného charakteru, a to včetně pozemků vzhledem k vysokému archeologickému potenciálu lokality...“.

Ve smyslu ustanovení § 3 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, byl o podání návrhu písemně vyrozuměn vlastník věcí navržených na prohlášení za kulturní památku, a v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, mu bylo umožněno, aby se před vydáním rozhodnutí vyjádřil k podkladům, které Ministerstvo kultury v průběhu řízení shromáždilo.

Vlastník této možnosti nevyužil.

Po vyhodnocení podkladů jednotlivě i ve vzájemné souvislosti dospělo Ministerstvo kultury k závěru, že soubor „Zámecký pivovar ve Frýdlantu“, skládající se z: pozemku p. č. 3241/1 jehož součástí je stavba č. p. 4019 (chladné hospodářství, byt sládka a požahovna sudů,) pozemku p. č. 3241/2 jehož součástí je stavba č. p. 4073 (varna, sladovna a bednárna) a pozemku p. č. 3241/3 jehož součástí je pivovarský dvůr s průjezdem, vše k. ú. a obec Frýdlant, okres Liberec, Liberecký kraj, **splňuje podmínky ustanovení § 2 odst. 1 písm. a) zákona 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, pro prohlášení věci za kulturní památku.**

Dle názoru Ministerstva kultury představuje „Zámecký pivovar ve Frýdlantu“ z hlediska památkové péče kompaktní areál mimořádné historické a architektonické hodnoty, který se dochoval s vysokou mírou autenticity.

Ministerstvo kultury považuje areál pivovaru především za vynikající a zcela unikátní doklad transformace významného regionálního řemeslného pivovaru na průmyslový způsob výroby.

Zámecký pivovar, jehož stavební jádro pochází nejpozději z poloviny 17. století, si dochoval i přes řadu pozdějších stavebních úprav, včetně rozšíření na průmyslový pivovar v 90. letech 19. století, původní rozmístění provozů a dispozice. Z památkového hlediska je tak významným dokladem stavebního vývoje a svědectvím historického vývoje industrializace regionu.

I přes skutečnost, že provoz historické sladovny a pivovaru byl ukončen v roce 1949, a technologické vybavení se nedochovalo, zůstala i přes pozdější utilitární úpravy zachována celková dispozice a funkčnost areálu, ve kterém v současnosti nechybí žádná z charakteristických částí provozu sladovny a pivovaru.

Z památkového hlediska je zvláště cenná sladovna s klenutým humnem a barokním krovem, která se dochovala v podstatě bez stavebních úprav, dále varna a původní ležácké sklepy kde se i nyní nachází objekt chladného hospodářství.

Dle názoru Ministerstva kultury je Zámecký pivovar díky svému umístění v blízkosti Frýdlantského zámku rovněž nositelem urbanistické hodnoty.

Památková hodnota předmětného areálu je dle názoru Ministerstva kultury dále umocněna zdařilou rehabilitací Zámeckého pivovaru včetně obnovení vaření piva v roce 2013 a konverzí části areálu na konferenční centrum, ve kterém se celoročně pořádají kulturní a společenské akce.

V této souvislosti Ministerstva kultury uvádí, že si velice váží více jak desetileté snahy současného vlastníka o rehabilitaci areálu pivovaru v souladu se zásadami památkové péče včetně obnovy historie vaření piva.

Z výše uvedených důvodů Ministerstvo kultury považuje předmětný areál z památkového hlediska za velmi cenný kompaktní objekt, jehož architektonická, historická i urbanistická hodnota je nesporná. Areál Zámeckého pivovaru ve Frýdlantu si dochoval svůj autentický architektonický výraz, je dokladem historie regionu, tvůrčích schopností a práce člověka, důležitým dokladem historie města Frýdlant a cennou součástí jeho historické zástavby.

Ministerstvo kultury na závěr uvádí, že si je plně vědomo náročnosti péče o tyto specifické kulturní památky. Prohlášení za kulturní památku není proto pojato jako jednostranné omezení vlastnického práva bez náhrady, protože dle § 16 zákona č. 20/1987 Sb. o státní památkové péči může být vlastníku kulturní památky, na základě jeho žádosti, poskytnut příspěvek na zvýšené náklady spojené se zachováním, obnovou nebo zakonzervováním kulturní památky. Vlastníkům kulturních památek je za tímto účelem k dispozici také bezplatné odborné poradenství Národního památkového ústavu.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podle ustanovení § 152 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, podat ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení rozklad. Lhůta pro podání rozkladu počíná běžet podle § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu den následující po dni, kdy bylo toto rozhodnutí doručeno. Doručení písemnosti upravuje § 23 a § 24 správního řádu, který stanoví, že nebyl-li adresát tohoto rozhodnutí zastižen, rozhodnutí se uloží v provozovně provozovatele poštovních služeb. Jestliže si adresát uložené rozhodnutí ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy bylo rozhodnutí k vyzvednutí v provozovně provozovatele poštovních služeb připraveno, nevyzvedne, považuje se rozhodnutí podle § 24 odst. 1 správního řádu za doručené posledním dnem této lhůty (od tohoto dne běží v tomto případě lhůta pro podání rozkladu). Doručení písemnosti pomocí datové schránky upravuje § 17 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, který rovněž stanoví přednostní doručování dokumentů prostřednictvím datové schránky. Nepřihlásí-li se adresát do své datové schránky ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se tento dokument za doručený posledním dnem této lhůty. O rozkladu proti tomuto rozhodnutí rozhoduje ministr kultury. Rozklad se podává u Ministerstva kultury na výše uvedenou adresu.

Mgr. Ing. Eva Trejbalová
vedoucí oddělení ochrany kulturních památek
v odboru památkové péče Ministerstva kultury

Stejnopis rozhodnutí po nabytí právní moci:

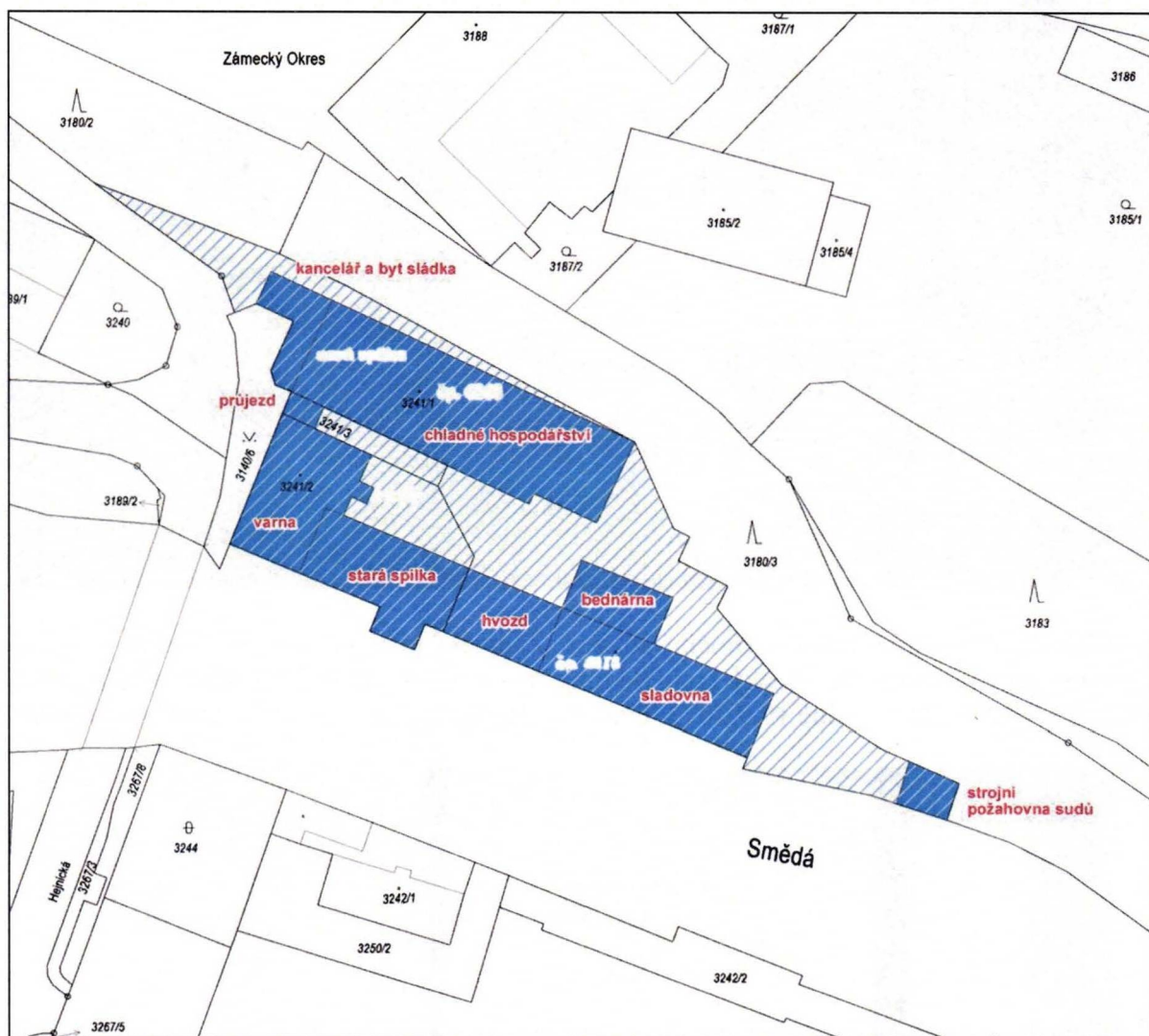
Národní památkový ústav, ústřední pracoviště

Národní památkový ústav, územní odb. pracoviště v Liberci

Město Frýdlant, úsek státní památkové péče

Krajský úřad Libereckého kraje, odbor kultury, památkové péče a cestovního ruchu

Zákres umístění kulturní památky soubor „Zámecký pivovar ve Frýdlantu“, k. ú. a obec Frýdlant, okres Liberec, Liberecký kraj. Nedílná součást výroku rozhodnutí Ministerstva kultury č. j. MK 52200/2023 OPP, ze dne 12.9.2023. Kulturní památka se skládá z pozemku p. č. 3241/1 jehož součástí je stavba č. p. 4019 (chladné hospodářství, byt sládka a požahovna sudů,) pozemku p. č. 3241/2 jehož součástí je stavba č. p. 4073 (varna, sladovna a bednárna) a pozemku p. č. 3241/3 jehož součástí je pivovarský dvůr s průjezdem.

Identifikační fotografie kulturní památky soubor „Zámecký pivovar ve Frýdlantu“, k. ú. a obec Frýdlant, okres Liberec, Liberecký kraj. Nedílná součást rozhodnutí Ministerstva kultury č. j. MK 52200/2023 OPP, ze dne 12.9.2023. Foto 1 – celkový pohled na pivovar od jihozápadu

